

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 191 (XXXV) — Nr. 42

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 13 ianuarie 2023

SUMAR

Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE	
40. — Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 165/2016 privind siguranța operațiunilor petroliere offshore	2–6
57. — Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 165/2016 privind siguranța operațiunilor petroliere offshore	6
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 493 din 2 noiembrie 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (6 ⁴) din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente	7–10
Decizia nr. 510 din 3 noiembrie 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (2) lit. b) și c) din Legea cetățeniei române nr. 21/1991, astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2015 pentru modificarea și completarea Legii cetățeniei române nr. 21/1991, precum și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 37/2015, în ansamblul său	10–13
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
13. — Hotărâre privind aprobarea scoaterii definitive din fondul forestier național, fără compensare, de către Societatea Complexul Energetic Oltenia — S.A. a terenului în suprafață de 106,3515 ha, în vederea realizării lucrării miniere de interes național și de utilitate publică „Deschiderea și punerea în exploatare a Carierei Timișeni—Pinoasa, județul Gorj, la o capacitate de 8.000.000 tone/an lignit”	14–15
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
11. — Decizie privind constatarea încetării exercitării, cu caracter temporar, de către doamna Gabriela-Andreea Nica a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Muncii și Solidarității Sociale	15
12. — Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, de către domnul Romi Mihăescu a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Institutului Național de Statistică	16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**pentru modificarea și completarea Legii nr. 165/2016
privind siguranța operațiunilor petroliere offshore**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Legea nr. 165/2016 privind siguranța operațiunilor petroliere offshore, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 572 din 28 iulie 2016, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2, punctele 1 și 10 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„1. *acceptabil*, în raport cu un risc, înseamnă un nivel de risc pentru care timpul, costurile sau eforturile necesare pentru a-l reduce și mai mult ar fi extrem de disproporționate față de beneficiile unei astfel de reduceri;

.....
10. *corespunzător* înseamnă corect sau absolut adecvat, luând în considerare raportul dintre efort și cost, cu privire la o anumită cerință sau situație, bazându-se pe justificări obiective și care poate fi demonstrat printr-o analiză, o comparație cu standardele corespunzătoare sau prin alte soluții folosite în situații comparabile de către alte autorități sau industria de profil;”

2. La articolul 2, după punctul 10 se introduce un nou punct, punctul 10¹, cu următorul cuprins:

„10¹. *dezafectarea instalațiilor petroliere offshore, fixe, de producție și neproductive și a infrastructurilor lor conectate* înseamnă abandonarea sondelor, demontarea și îndepărtarea totală a structurilor existente, atât a celor aflate deasupra nivelului mării, cât și a celor submarine, în condiții de siguranță și într-un mod responsabil din punctul de vedere al protecției mediului, ori adoptarea unei alte metode eficiente, inclusiv monitorizarea și/sau ecologizarea fundului mării, după caz, conform prevederilor art. 60 paragraful 3 din Convenția Națiunilor Unite asupra dreptului mării, încheiată la Montego Bay (Jamaica) la 10 decembrie 1982, ratificată prin Legea nr. 110/1996;”

3. La articolul 2, punctele 11 și 14 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„11. *eficiența intervenției în cazul unei scurgeri de țiței* înseamnă eficiența sistemelor de intervenție în cazul scurgerilor de țiței în cadrul intervenției lor în cazul unei scurgeri de țiței, pe baza unei analize a frecvenței, duratei și momentului producerii condițiilor de mediu care ar împiedica o intervenție; evaluarea eficienței intervenției în cazul unei scurgeri de țiței se exprimă ca procent din timpul în care aceste condiții nu sunt prezente și include o descriere a limitelor de exploatare impuse instalațiilor vizate ca urmare a evaluării respective;

14. *exploatare offshore* înseamnă procesul de extracție a petrolului din subsolul marin în cadrul perimetrelor petroliere offshore autorizate, inclusiv tratarea lui pe instalațiile de producție offshore și/sau colectarea în larg pe instalații neproductive (terminale offshore), precum și transportul și tranzitarea acestuia prin conducte de la instalațiile offshore până la terminalul de coastă;”

4. La articolul 2, după punctul 18 se introduce un nou punct, punctul 18¹, cu următorul cuprins:

„18¹. *infrastructură de conexiune* înseamnă orice structură de transport, sub formă de tub, flexibilă, amplasată pe fundul mării sau îngropată, ce folosește la transportul fluidelor, la transportul datelor informatice, la transportul energiei electrice de putere sau de semnal slab;”

5. La articolul 2, după punctul 19 se introduc trei noi puncte, punctele 19¹—19³, cu următorul cuprins:

„19¹. *instalație fixă* înseamnă o instalație offshore care nu este mobilă și care este fixată pe fundul mării;

19². *instalație mobilă* înseamnă o instalație offshore care poate fi mutată dintr-o poziție în alta prin autopropulsie sau remorcare și care este destinată să fie utilizată în mai multe poziții diferite pe tot parcursul vieții sale;

19³. *instalație operată de la distanță* înseamnă o instalație complet automatizată, operată și monitorizată de la distanță, care într-o operare normală nu este prevăzută cu personal operator, prezența acestuia fiind necesară numai pentru inspecțiile periodice, activitățile de mentenanță sau pentru alte situații (oprirea neplanificată, avarii, porniri etc.);”

6. La articolul 2, punctele 20 și 21 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„20. *instalație de producție offshore* înseamnă o instalație utilizată în procesul de exploatare a petrolului, dar nu include instalațiile care, pe o perioadă mai mică de 90 de zile, extrag petrolul din subsolul marin în scopul realizării testelor de producție la sondă;

21. *instalație neproductivă offshore* înseamnă o instalație, alta decât o instalație utilizată pentru producția petrolului, inclusiv navele tehnice care operează în zona de siguranță a instalațiilor petroliere offshore; navele de aprovizionare și transport personal nu sunt considerate instalații neproductive;”

7. La articolul 2 punctul 23, litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) în cazul oricărei notificări din cele solicitate de către autoritatea competentă, o modificare a condițiilor pe baza cărora a fost transmisă notificarea originală, inclusiv, între altele, modificări fizice, înlocuirea unei instalații cu alta, disponibilitatea de noi cunoștințe sau tehnologii și modificări la nivelul managementului operațional;”

8. La articolul 2, punctele 25 și 26 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„25. *operator* înseamnă titularul de acord petrolier sau entitatea nominalizată de către titularul de acord petrolier să conducă efectuarea operațiunilor petroliere offshore, inclusiv planificarea și executarea unei operațiuni la sondă sau gestionarea și controlul funcțiilor unei instalații de producție;

26. *operațiune combinată* înseamnă o operațiune efectuată de pe o instalație împreună cu o altă instalație sau alte instalații în scopuri legate de cealaltă/celelalte instalație/instalații și care cresc riscurile referitoare la siguranța persoanelor sau protecția mediului de pe oricare dintre instalații sau de pe toate instalațiile în cauză;”.

9. La articolul 2, după punctul 38 se introduce un nou punct, punctul 39, cu următorul cuprins:

„39. *navă tehnică offshore* înseamnă navă care realizează operațiuni legate de activitățile petroliere offshore în interiorul zonei de siguranță și care sunt susceptibile că ar putea fi implicate în apariția unui accident major.”

10. La articolul 3, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Operatorii au obligația să încheie cu autoritatea competentă un acord privind siguranța operațiunilor petroliere și să suporte cheltuielile pentru dezvoltarea capacității de prevenție și/sau de răspuns în cazul accidentelor majore, monitorizarea factorilor de mediu, know-how, expertize, legislație și studii de impact, transfer de tehnologie și perfecționare profesională, în sumă fixă anuală stabilită, după consultarea cu operatorii, prin ordin al președintelui autorității pe toată perioada acordului petrolier, necesare realizării atribuțiilor acesteia în îndeplinirea funcțiilor sale. Sumele aferente cheltuielilor se vor vira de către operatori până la data de 30 iunie a anului curent într-un cont distinct deschis de autoritatea competentă cu această destinație la Trezoreria Statului. Sumele necheltuite în timpul unui an contractual se raportează pentru anul următor, cu aceeași destinație.”

11. La articolul 4 alineatul (2), litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) informațiile disponibile referitoare la siguranța și la performanța în materie de mediu, inclusiv cu privire la accidentele majore, care sunt aplicabile operațiunilor pentru care se solicită acord petrolier; înainte de încheierea sau transferul acordului petrolier, autoritatea semnatară a acordurilor petroliere, ANRM, se consultă cu autoritatea competentă.”

12. La articolul 4, alineatul (5) se abrogă.

13. La articolul 5, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) Forajul unei sonde în scopul explorării printr-o instalație neproductivă începe numai după ce titularul de acord petrolier a desfășurat, din timp și în mod efectiv, procedurile de consultare a publicului în ceea ce privește posibilele efecte asupra mediului ale operațiunilor petroliere offshore planificate. Procedurile de consultare a publicului se desfășoară cu respectarea legislației Uniunii Europene de directă aplicare și, în special, a prevederilor Legii nr. 292/2018 privind evaluarea impactului anumitor proiecte publice și private asupra mediului.”

14. La articolul 6, alineatele (4)—(6) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(4) În cazul în care autoritatea competentă apreciază că operatorul nu mai are capacitatea de a respecta cerințele

relevante în conformitate cu legislația în vigoare, notifică punctul său de vedere în acest sens autorității semnatară a acordurilor petroliere, ANRM.

(5) Autoritatea semnatară a acordurilor petroliere, ANRM, ia act de sesizarea autorității competente și solicită titularului de acord petrolier remedierea situației într-un interval de timp agreeat printr-o consultare între părți (ANRM—titular—Autoritatea Competentă de Reglementare a Operațiunilor Petroliere Offshore la Marea Neagră), dar care să nu depășească termenul-limită de 90 de zile. În cazul neîndeplinirii responsabilităților până la sfârșitul acestui termen, ANRM va notifica în scris titularul acordului petrolier privind neîndeplinirea responsabilităților în cauză și va solicita desemnarea unui alt operator.

(6) Titularul va desemna un nou operator în cel mult 60 de zile de la data la care titularul a fost notificat de către autoritatea semnatară a acordurilor petroliere, ANRM, iar până la data la care operatorul nou-desemnat este aprobat de către autoritatea semnatară a acordurilor petroliere, ANRM, operațiunile petroliere offshore se efectuează cu operatorul existent.”

15. La articolul 6 alineatul (8), literele a), e) și f) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) în legătură cu lansarea, inspectarea, testarea sau repararea, întreținerea, modificarea, reînnoirea sau dezafectarea oricărui cablu ori conductă submarină din zona de siguranță sau din proximitatea sa;

.....
e) din cauza intemperțiilor, cu asigurarea măsurilor de evitare a coliziunii cu instalația;

f) atunci când se află în pericol, dar fără a transfera pericolul asupra instalației;”.

16. La articolul 8 alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) evaluarea și acceptarea rapoartelor privind pericolele majore, evaluarea notificărilor solicitate de către autoritatea competentă și a altor astfel de documente care îi sunt prezentate;”.

17. La articolul 8 alineatul (1), după litera h) se introduce o nouă literă, litera i), cu următorul cuprins:

„i) inițiază, aprobă și avizează proiecte de acte normative în domeniul său de competență și emite reglementările proprii și comune cu alte autorități competente, potrivit legii.”

18. La articolul 8, alineatul (10) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(10) De asemenea, în desfășurarea activității sale în conformitate cu dispozițiile art. 27 alin. (2) și (3), art. 28 alin. (1) și (6), art. 29 alin. (1)—(3) și art. 30 alin. (5), autoritatea competentă poate încheia protocoale de colaborare interinstituțională cu alte autorități naționale și entități relevante.”

19. La articolul 9, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Autoritatea competentă stabilește nivelul responsabilităților proprii prin regulamentul de organizare și funcționare, precum și al responsabilităților operatorului și ale proprietarului privind controlul riscurilor de accidente majore prin legislația secundară adoptată.”

20. La articolul 10 alineatul (1), literele b), c) și f) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„b) sistemul de gestionare a siguranței și a mediului sau o descriere adecvată a acestuia, aplicabil instalației, în

conformitate cu art. 18 alin. (3) și (5), ce corespunde manualului de operare al instalației;

c) în cazul unei instalații noi planificate pentru producție, o notificare privind proiectarea în conformitate cu anexa nr. 1 partea I;

f) în cazul unei modificări substanțiale, inclusiv dezasamblarea unei instalații, un raport privind pericolele majore modificat, în conformitate cu art. 11 și 12;”.

21. La articolul 11, alineatele (2) și (7) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Reprezentanții lucrătorilor sunt consultați în etapele relevante în cursul pregătirii raportului privind pericolele majore referitor la o instalație de exploatare prin organizarea de acțiuni de identificare a pericolelor și evaluare a riscurilor (atelieri de lucru pe grupuri de lucrători, ședințe de analiză a aspectelor identificate etc.) și sunt oferite probe în acest sens (rapoarte de ședință ce includ și semnăturile participanților, înregistrări privind remedierea sau atenuarea deficiențelor identificate etc.), în conformitate cu anexa nr. 1 partea II pct. 3.

(7) La cererea scrisă și justificată pe criterii nediscriminatorii și obiective a autorității competente sau la cel mult 5 ani, operatorul are obligația de a revizui raportul privind pericolele majore referitor la o instalație de exploatare. Rezultatele reexaminării sunt transmise autorității competente printr-un raport privind pericolele majore actualizat.”

22. La articolul 12, alineatele (1)—(3), (6) și (7) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 12. — (1) Proprietarul pregătește un raport privind pericolele majore referitor la o instalație neproductivă, care se transmite autorității competente prin intermediul operatorului. Raportul respectiv cuprinde informațiile menționate în anexa nr. 1 părțile III și V și este actualizat dacă este cazul sau atunci când acest lucru este solicitat în scris și justificat pe criterii nediscriminatorii și obiective de autoritatea competentă.

(2) Reprezentanții lucrătorilor sunt consultați în cursul etapelor relevante ale pregătirii raportului privind pericolele majore referitor la o instalație neproductivă prin organizarea de acțiuni de identificare a pericolelor (atelieri de lucru pe grupuri de lucrători, ședințe de analiză a aspectelor identificate etc.) și sunt oferite probe în acest sens (rapoarte de ședință ce includ și semnăturile participanților, înregistrări privind remedierea sau atenuarea deficiențelor identificate etc.), în conformitate cu anexa nr. 1 partea III pct. 2.

(3) În cazul în care sunt necesare informații suplimentare în vederea acceptării unui raport privind pericolele majore ce privesc instalațiile neproductive, autoritatea competentă solicită proprietarului, în scris și justificat, pe criterii nediscriminatorii și obiective, informațiile necesare, iar acesta efectuează modificările necesare în raportul privind pericolele majore.

(6) Modificările planificate la instalațiile mobile neproductive pot fi inițiate numai după ce autoritatea competentă a acceptat raportul modificat privind pericolele majore referitor la instalația mobilă neproductivă.

(7) La cererea scrisă și justificată pe criterii nediscriminatorii și obiective a autorității competente sau la cel mult 5 ani, proprietarul are obligația de a revizui raportul privind pericolele majore referitor la o instalație neproductivă. Rezultatele

reexaminării sunt notificate de către operator autorității competente printr-un raport privind pericolele majore actualizat.”

23. La articolul 13, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 13. — (1) Operatorii sau proprietarii, după caz, au obligația de a elabora planuri interne de intervenție în caz de urgență, care se transmit în conformitate cu art. 10 alin. (1) lit. g) și se actualizează la solicitarea autorității competente. Planurile se pregătesc în conformitate cu art. 27, ținând seama de evaluarea riscului de accident major efectuată pe parcursul pregătirii celui mai recent raport privind pericolele majore. Planul intern de intervenție în caz de urgență include o analiză a eficienței intervenției în cazul unei scurgeri de țigăi. Analiza este fundamentată pe baza celui mai rău scenariu de deversare accidentală de țigăi.”

24. La articolul 13, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Cantitatea maximă de țigăi ce se poate deversa în mare accidental, calculată/estimată conform celui mai rău scenariu, se consideră astfel:

a) în cazul unei instalații de producție, cantitatea maximă ce se poate deversa în mare accidental se calculează ca suma între:

- (i) capacitatea maximă a tancurilor de depozitare a țigăiului și a liniilor de flux de pe instalație; volumele liniilor de flux pot fi estimate;
- (ii) volumul de țigăi calculat a se scurge din orice conductă conectată la instalație, luând în considerare timpul de închidere, efectul presiunii hidrostatice, gravitației, forțele de frecare de pereții conductei și alți factori; și
- (iii) volumul zilnic de producție țigăi asociat unei manifestări eruptive necontrolate la sonda cu cea mai mare capacitate de pe instalație; pentru determinarea ratei zilnice de deversare, operatorul trebuie să ia în considerare caracteristicile rezervorului, mărimea tubingului de producție și datele istorice privind presiunile și producția rezervorului/zăcământului; scenariul trebuie să evidențieze modalitățile de intervenție în condițiile în care sonda erupe necontrolat timp de 30 de zile;

b) în cazul operațiunilor de săpare a sondelor de explorare sau de dezvoltare, dimensiunea celui mai rău caz de deversare accidentală de țigăi o reprezintă volumul zilnic potențial a se deversa în mare ca urmare a unei manifestări eruptive necontrolate; pentru determinarea ratei zilnice de deversare trebuie luate în considerare caracteristicile cunoscute ale rezervorului (zăcământului); dacă aceste caracteristici sunt necunoscute, se vor lua în considerare caracteristicile oricărui rezervor (zăcământ) similar din zonă, cu explicația de rigoare pentru alegerea lui; scenariul trebuie să evidențieze metodele și măsurile de intervenție în cazul unei erupții necontrolate din sondă pe durata a 30 de zile.”

25. La articolul 13, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (5), cu următorul cuprins:

„(5) Planul de urgență pentru prevenire și intervenție în caz de poluare marină cu hidrocarburi și alte substanțe dăunătoare al instalației petroliere de producție/neproductivă, întocmit conform cerințelor art. 5 din Planul național de pregătire, răspuns și cooperare în caz de poluare marină cu hidrocarburi

și alte substanțe dăunătoare, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.593/2002, cu modificările ulterioare, este parte integrantă a planului intern de intervenție în caz de urgență.”

26. La articolul 14, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Operatorul sondei implică un organism independent de verificare acreditat de ANRM în planificarea și verificarea proiectului sondei, precum și în pregătirea modificării substanțiale a notificării privind operațiunile la sondă transmise în temeiul art. 16 alin. (4) lit. b) și informează imediat autoritatea competentă în legătură cu orice modificare substanțială a notificării privind operațiunile la sondă transmise. Autoritatea competentă analizează aceste modificări și, dacă se consideră necesar, ia măsurile corespunzătoare.”

27. La articolul 16, alineatul (7) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(7) Operatorii se asigură că observațiile și constatările organismelor independente de verificare, atât ale examinatorului de sondă independent acreditat de către ANRM, cât și ale organismului independent de verificare a instalației, în conformitate cu alin. (4) lit. b), și acțiunile întreprinse în urma acestor constatări și observații sunt prezentate în notificarea privind operațiunile la sondă pregătită în conformitate cu art. 14.”

28. Articolul 32 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 32. — Constituie contravenții nerespectarea de către titularul acordului petrolier/operator a obligațiilor prevăzute la art. 3 alin. (1), (3) și (5), art. 6 alin. (1) și (6), art. 10, art. 11 alin. (1), (4), (5) și (7), art. 12 alin. (1) și (7), art. 13 alin. (1), (3) și (4), art. 14 alin. (1) și (3), art. 15 alin. (1) și (3), art. 16 alin. (1), art. 18 alin. (1) și (3), art. 19 alin. (1), art. 27 alin. (1) lit. a), alin. (2) și (3), art. 28 alin. (6) și art. 29 alin. (1) și (2).”

29. La articolul 33 alineatul (1), litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) prin derogare de la prevederile art. 8 alin. (2) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, cu amendă de la 200.000 lei la 250.000 lei, nerespectarea prevederilor art. 3 alin. (5) și art. 6 alin. (1) și (6).”

30. La articolul 33 alineatul (3), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) nerespectarea prevederilor art. 3 alin. (5), art. 6 alin. (6), art. 10, art. 11 alin. (1), (4), (5) și (7), art. 12 alin. (1) și (7), art. 13 alin. (1), (3) și (4), art. 14 alin. (1) și (3), art. 15 alin. (1) și (3), art. 16 alin. (1), art. 18 alin. (1) și (3) și art. 19 alin. (1), de către personalul împuternicit al autorității competente.”

31. La anexa nr. 1 partea II, punctele 3 și 15 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„3. dovezi privind modul de implicare a lucrătorilor în pregătirea raportului privind pericolele majore;

.....
15. în ceea ce privește operațiunile care urmează să fie derulate de pe instalație, orice informație privind prevenirea accidentelor majore care ar putea cauza daune semnificative sau grave mediului, relevantă pentru alte cerințe din cadrul prezentei legi, obținută în conformitate cu Legea nr. 292/2018;”.

32. La anexa nr. 1 partea III, punctele 2, 6 și 15 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„2. dovezi privind modul de implicare a lucrătorilor în pregătirea raportului privind pericolele majore;

6. a) o descriere a echipamentelor și a modalităților de a asigura controlul sondei, siguranța procesului, izolarea substanțelor periculoase, prevenirea incendiilor și a exploziilor, protecția lucrătorilor împotriva substanțelor periculoase și protecția mediului împotriva unui accident major;

b) presiunile de testare și frecvența pentru verificarea echipamentului de control al sondei, măsurile luate în cazul defecțiunilor echipamentului și sistemelor de control al sondei, frecvența exercițiilor de alarmare pentru prevenirea și combaterea erupțiilor;

c) nivelul de competență și certificarea pentru controlul sondei ale personalului (inclusiv contractorii) care participă la operațiunile la sondă, în concordanță cu ghidul 476/versiunea 2/ Noiembrie 2019 pentru nivelurile de pregătire la controlul sondei al Asociației Internaționale a Producătorilor de Petrol și Gaze;

d) o dovadă care să arate că proprietarul și operatorul au căzut de acord că toate operațiunile pentru controlul sondei sunt executate în conformitate cu manualele și procedurile proprietarului privind controlul sondei și care de asemenea menționează faptul că această convenție a fost adusă la cunoștința tuturor contractorilor care participă la operațiunile la sondă;

.....
15. în ceea ce privește operațiunile care urmează să fie derulate de pe instalație, orice informație privind prevenirea accidentelor majore care ar putea cauza daune semnificative sau grave mediului, relevantă pentru alte cerințe din cadrul prezentei legi, obținută în conformitate cu Legea nr. 292/2018;”.

33. La anexa nr. 1 partea IV, punctele 4, 5 și 13 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„4. în cazul unei sonde ce urmează a fi săpată, notificarea trebuie să conțină:

a) data la care încep, precum și data estimată pentru finalizarea operațiunilor la sondă;

b) particularitățile sondei, însoțite de diagramele corespunzătoare, privind:

(i) coordonatele slotului sondei;

(ii) direcția de săpare a traiectului găurii de sondă;

(iii) lungimea finală și adâncimea pe verticală a sondei;

(iv) poziția punctului final al sondei în corelație cu cele ale sondelor din vecinătate;

c) particularități ale stratelor, formațiunilor geologice și fluidelor conținute, prin care se va săpa sonda, și identificarea oricărui pericol cu potențial de a cauza un accident major datorat acestora;

d) procedurile pentru monitorizarea efectivă a traiectului găurii de sondă și pentru minimizarea probabilității de intersectare a sondelor din vecinătate;

e) o descriere a proiectului sondei, inclusiv a limitărilor (dacă există) în ceea ce privește desfășurarea în siguranță a operațiunilor și utilizarea sondei în condiții de siguranță maximă;

f) informații privind programul de lucru al sondei, inclusiv privind perioada în care aceasta este exploatată, detaliile și verificarea barierelor în calea pierderii controlului asupra sondei (echipamente, componența garniturii de foraj și ansamblului de fund utilizat la săparea sondei, fluide de foraj, componența coloanei de burlane pentru tubajul sondei, ciment etc.);

5. În cazul unei sonde existente, notificarea trebuie să conțină informații cu privire la istoricul și starea acesteia, după cum urmează:

- a) o diagramă a sondei;
- b) un sumar al operațiunilor anterioare legate de operațiunea notificată;
- c) scopul pentru care a fost utilizată;
- d) statutul operațional curent;
- e) reparații efectuate;
- f) condiții fizice în interiorul sondei;
- g) capacitatea de producție a sondei;
- h) data la care este de așteptat să înceapă și data estimată pentru finalizarea operațiunilor la sondă;

i) procedurile pentru monitorizarea efectivă a traiectului găurii de sondă și pentru minimizarea probabilității de intersectare a sondelor din vecinătate, în cazul adâncirii găurii de sondă sau săpării unei noi găuri de sondă din sonda existentă;

j) informații privind programul de lucru al sondei, inclusiv privind perioada în care aceasta este exploatată, detaliile și verificarea barierelor în calea pierderii controlului asupra sondei (echipamente, componenta garniturii de foraj și ansamblului de fund utilizat la săparea sondei, fluide de foraj, componenta coloanei de burlane pentru tubajul sondei, ciment etc.);

.....

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
VASILE-DANIEL SUCIU

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ALINA-ȘTEFANIA GORGHIU

București, 12 ianuarie 2023.

Nr. 40.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

**privind promulgarea Legii pentru modificarea
și completarea Legii nr. 165/2016 privind siguranța
operațiunilor petroliere offshore**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 165/2016 privind siguranța operațiunilor petroliere offshore și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 12 ianuarie 2023.

Nr. 57.

13. În ceea ce privește operațiunile la sondă care urmează să fie derulate, orice informație relevantă privind prevenirea accidentelor majore care ar putea cauza daune semnificative sau grave mediului, obținută în conformitate cu Legea nr. 292/2018.”

34. La anexa nr. 1, denumirea părții VI se modifică și va avea următorul cuprins:

„VI. Informații care trebuie furnizate cu privire la o modificare substanțială a unei instalații, inclusiv mutarea unei instalații fixe care necesită dezafectarea de pe locația existentă”.

35. La anexa nr. 1 partea VI, punctul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„3. detalii suficiente pentru a actualiza complet raportul anterior privind pericolele majore, conținând atașat proiectul privind modificarea planificată, precum și planul intern de intervenție în caz de urgență aferent referitor la instalație și pentru a demonstra că riscurile de pericole majore sunt reduse la nivelul minim acceptabil;”.

36. La anexa nr. 1 partea VII, după punctul 6 se introduce un nou punct, punctul 7, cu următorul cuprins:

„7. dovezi privind capabilitățile tehnice ale navelor tehnice de acțiune în zona de siguranță, inclusiv matricea de competențe a echipajului și informarea acestuia cu privire la planul de urmat în operațiunea combinată.”

37. Anexa nr. 10 se abrogă.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 493**

din 2 noiembrie 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (64) din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scântei	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (64) din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, excepție ridicată de Cătălin Constantin Canangiu în Dosarul nr. 1.222/1/2018 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 258D/2019.

2. Dezbaterile au avut loc la data de 27 octombrie 2022, cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie, și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când, în temeiul dispozițiilor art. 57 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 2 noiembrie 2022, dată la care Curtea a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin Încheierea din 23 ianuarie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 1.222/1/2018, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (64) din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente.** Excepția a fost ridicată de Cătălin Constantin Canangiu într-o cauză având ca obiect soluționarea apelului declarat, printre alții, și de autor împotriva Sentinței penale nr. 30/F din 14 februarie 2018, pronunțată de Curtea de Apel București — Secția I penală în Dosarul nr. 3.203/2/2015 (1.897/2015), prin care a fost condamnat, în temeiul art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. (1) și art. 309 din Codul penal cu aplicarea art. 35 alin. (1) și art. 5 din Codul penal, la pedeapsa de 4 ani închisoare. Ulterior, prin Decizia nr. 301/A din 8 octombrie 2019, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală în Dosarul nr. 1.222/1/2018, în baza art. 396 alin. (1) și (5) raportat la art. 16 alin. (1) lit. b) teza întâi din Codul de procedură penală, autorul excepției a fost achitat, întrucât faptele nu sunt prevăzute de legea penală ca infracțiuni. Acuzația formulată prin rechizitoriul parchetului s-a întemeiat pe premisa existenței unei atribuții de serviciu a membrilor Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor (autorul excepției fiind membru al

acestei comisii) de verificare a rapoartelor de evaluare din perspectivă tehnică, respectiv a corectitudinii metodelor de evaluare folosite, a comparabilelor utilizate, astfel că s-a reținut că ar exista o încălcare a dispozițiilor art. 16 alin. (7) din titlul VII al Legii nr. 247/2005, prin faptul că inculpații nu au trimis dosarul spre reevaluare de către un alt evaluator, ci au dispus emiterea titlului de despăgubire în condițiile în care rapoartele întocmite nu ar fi respectat Standardele Internaționale de Evaluare, cu consecința supraevaluării imobilelor și, implicit, a despăgubirilor.

4. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia susține, în esență, că dreptul la viață intimă, familială și privată și cel la libertate individuală și la siguranța persoanei sunt drepturi fundamentale, a căror restrângere trebuie să fie prevăzută prin lege, iar nu prin ordonanță de urgență. Or, art. 16 alin. (64) a fost introdus în titlul VII al Legii nr. 247/2005 prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 209/2005 pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul proprietății, aprobată prin Legea nr. 263/2006. Comunicarea datelor cu caracter personal către alte persoane decât cele care le dețin este, în mod evident, o restrângere a dreptului la viață privată, iar posibilitatea statului de a-și exercita forța coercitivă asupra individului fără o minimă garanție procedurală constituie o limitare a libertății individuale și a siguranței personale. De asemenea, arată că „*băncile, notarii publici, agențiile imobiliare, birourile de carte funciară, precum și orice alți deținători de informații privind tranzacțiile cu proprietăți imobiliare*” sunt deținători de date cu caracter personal, iar faptul că datele și informațiile necesare efectuării evaluării nu sunt definite determină nepredictibilitatea tipului de date ce urmează a fi comunicate, precum și nepredictibilitatea criteriilor de stabilire a necesității datelor ce pot fi solicitate. Subliniază că nu există nicio garanție ori niciun control privind legalitatea și legitimitatea solicitării și utilizării datelor, din această perspectivă, decizia evaluatorului fiind discreționară. Apreciază că măsura reglementată de textul de lege criticat nu este necesară într-o societate democratică, nu este proporțională cu scopul urmărit și rupe justul echilibru dintre drepturile individuale și interesul public. Invocă, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 17 din 21 ianuarie 2015 și, totodată, susține că „ingerința” este nelegală având în vedere dispozițiile art. 8 alin. (2) fraza finală din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene coroborate cu dispozițiile art. 14 lit. a) din Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, întrucât nu există vreo procedură de notificare a persoanei interesate cu privire la utilizarea datelor sale în procedura evaluării pentru stabilirea despăgubirilor, persoana vizată nefiind informată că datele sale au fost utilizate.

5. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, reține că dispozițiile criticate

vizează regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv. Totodată, observă că, prin Decizia nr. 19 din 21 ianuarie 2014, Curtea Constituțională, învestită cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor titlului VII din Legea nr. 247/2005, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, a respins, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor menționate, decizia fiind definitivă și general obligatorie. Or, potrivit principiului de drept „unde legea prevede sau permite mai mult, implicit permite și mai puțin” (*a maiori ad minus*), pentru a cărui explicitare este folosită maxima *qui potest maius, potest et minus* („cine poate mai mult poate și mai puțin”), întrucât Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate a prevederilor titlului VII din Legea nr. 247/2005, stabilind astfel constituționalitatea în integralitate a reglementărilor acestui titlu, apreciază că și dispozițiile art. 16 alin. (6⁴) din același act normativ sunt constituționale.

6. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

7. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

8. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

9. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 16 alin. (6⁴) din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005, potrivit căroră „*La cererea evaluatorilor sau a reprezentanților societății de evaluare, băncile, notarii publici, agențiile imobiliare, birourile de carte funciară, precum și orice alți deținători de informații privind tranzacțiile cu proprietăți imobiliare sunt obligați să le comunice de îndată, în scris, datele și informațiile necesare efectuării evaluării, chiar dacă prin legi speciale se dispune altfel. Evaluatorii au obligația de a asigura secretul datelor și informațiilor astfel primite.*”

10. Prevederile legale criticate au fost abrogate prin art. 50 lit. c) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 17 mai 2013, însă vor fi examinate de Curtea Constituțională, întrucât, potrivit notelor scrise ale autorului excepției, dispozițiile art. 16 alin. (6⁴) din titlul VII al Legii nr. 247/2005 sunt citate la fila 25 din rechizitoriul prin care autorul a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu. Or, potrivit Deciziei nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, sintagma „*în vigoare*” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau

ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare.

11. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că dispozițiile criticate contravin prevederilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (4) privind principiul separației și echilibrului puterilor în cadrul democrației constituționale și alin. (5) privind principiul legalității, în componenta sa referitoare la calitatea legii, în art. 16 alin. (2) potrivit căruia nimeni nu este mai presus de lege, în art. 23 alin. (1) referitor la inviolabilitatea libertății individuale și a siguranței persoanei, în art. 26 care consacră dreptul la viață familială, intimă și privată, în art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, în art. 115 alin. (6) referitor la condițiile emiterii ordonanțelor de urgență și în art. 148 alin. (2) și (4) privind integrarea în Uniunea Europeană. Totodată, invocă dispozițiile art. 8 alin. (2) fraza finală din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, referitoare la protecția datelor cu caracter personal, și Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene, seria L, nr. 281 din 23 noiembrie 1995.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, prin Decizia nr. 596 din 15 iulie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1058 din 11 noiembrie 2020, a respins, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 16 alin. (6⁴) din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente. În motivarea soluției sale, în paragrafele 15, 16 și 18 din decizia menționată, Curtea a constatat că textul de lege criticat face parte din capitolul V al titlului VII din Legea nr. 247/2005, referitor la procedurile administrative necesare a fi urmate în vederea obținerii de către persoanele îndreptățite a despăgubirilor convenite pentru imobilele preluate în mod abuziv de statul român în perioada regimului comunist. În cadrul acestora, în cazul în care Secretariatul Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor constata legalitatea și temeinicia respingerii cererii de restituire în natură, desemna un expert evaluator sau o societate de evaluatori în vederea întocmirii unui raport de evaluare a bunului cu privire la care a fost formulată notificare în baza Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989 sau a Legii fondului funciar nr. 18/1991.

13. De asemenea, Curtea a constatat că prevederile art. 16 alin. (6⁴) din titlul VII al Legii nr. 247/2005 consacră, pe de o parte, posibilitatea evaluatorilor sau a reprezentanților societăților de evaluare de a obține informațiile necesare efectuării evaluării, prin adresarea de solicitări în acest scop băncilor, notarilor publici, agențiilor imobiliare, birourilor de carte funciară, precum și oricăror alți deținători de informații privind tranzacțiile cu proprietăți imobiliare și, pe de altă parte, instituie obligația acestora din urmă de a comunica evaluatorilor informațiile cerute, chiar dacă prin legi speciale se dispune altfel, textul precizând, totodată, că evaluatorii au obligația de a asigura secretul datelor și informațiilor astfel primite.

14. Curtea a subliniat că dispozițiile art. 16 alin. (6⁴) din titlul VII al Legii nr. 247/2005 nu vizează conduita persoanelor care dețin funcțiile de vicepreședinte al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, respectiv de membru al Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor. Prevederile de lege criticate consacră obligația anumitor entități care dețin informații legate de tranzacțiile cu proprietăți imobiliare de a le comunica, la cerere, experților evaluatori, precum și obligația acestora din

urmă de a asigura secretul datelor și informațiilor primite. Este vorba despre bănci, notari publici, agenții imobiliare, birouri de carte funciară și orice alți deținători de asemenea informații, care, la cererea evaluatorilor sau a reprezentanților societăților de evaluare, sunt obligați să comunice acestora de îndată, în scris, datele și informațiile necesare efectuării evaluării. Curtea a reținut, astfel, că aplicabilitatea prevederilor legale menționate se circumscrie etapei întocmirii raportului de evaluare a imobilelor, acestea fiind incidente în activitatea experților evaluatori, iar nu a autorităților în cadrul cărora își desfășurau activitatea autorii excepției.

15. Având în vedere atât aspectele menționate anterior, cât și obiectul cauzei în care excepția de neconstituționalitate a fost formulată, Curtea a constatat că textul de lege criticat nu prezintă relevanță în cadrul acesteia, autorii neavând interes procesual în contestarea constituționalității lui, în condițiile în care ipoteza normativă pe care o cuprinde nu are legătură cu activitatea autorilor, în calitatea avută la data săvârșirii infracțiunilor pentru care au fost judecați, ci a entităților cărora experții evaluatori le pot solicita informații. În consecință, Curtea a constatat că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, prevederile de lege ce formează obiectul acesteia neavând legătură cu cauza, contrar art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992.

16. Curtea constată că cele reținute în Decizia nr. 596 din 15 iulie 2020, precitată, sunt aplicabile, *mutatis mutandis*, și în prezenta cauză, având în vedere faptul că autorul excepției (membru al Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, numit prin Decizia prim-ministrului nr. 28 din 13 februarie 2007, în calitate de reprezentant al Ministerului de Finanțe) a fost condamnat, prin Sentința penală nr. 30/F din 14 februarie 2018, pronunțată de Curtea de Apel București — Secția I penală în Dosarul nr. 3.203/2/2015 (1.897/2015), la pedeapsa cu închisoarea pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu, însă, ulterior, prin Decizia nr. 301/A din 8 octombrie 2019, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală în Dosarul nr. 1.222/1/2018, în baza art. 396 alin. (1) și (5) raportat la art. 16 alin. (1) lit. b) teza întâi din Codul de procedură penală, a fost achitat, întrucât faptele nu sunt prevăzute de legea penală ca infracțiuni.

17. În acest sens, Curtea observă că, în motivarea deciziei sale, instanța supremă a reținut că „atribuția de serviciu în exercitarea căreia membrii Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor decideau, potrivit art. 16 alin. (7) al Titlului VII al Legii nr. 247/2005, fie emiterea deciziei reprezentând titlul de despăgubire, fie trimiterea dosarului spre reevaluare, este cea rezultată din art. 13 din lege, respectiv *«analizarea și stabilirea cuantumului final al despăgubirilor»*. [...] Înalta Curte, examinând dispozițiile art. 16 alin. (7) din Titlul VII al Legii nr. 247/2005, constată că nu se detaliază situațiile în care Comisia Centrală trebuia să dispună trimiterea dosarului spre reevaluare. În schimb se constată că, în esență, dispozițiile art. 16 din lege reglementau modul în care evaluatorii numiți procedau la aceste evaluări. [...] Înalta Curte constată că aceste reglementări priveau aproape în detaliu modalitatea și posibilitățile legale de care dispuneau experții evaluatori pentru întocmirea unui raport cât mai exact, activitatea lor de evaluare fiind finalizată prin admiterea sau respingerea acestui raport de către membrii Comisiei Centrale. [...] Se observă că legiuitorul nu a impus vreo condiție specială, de studii de specialitate, pentru persoanele care erau numite în cadrul Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor. [...] În acest context respectiv al lipsei totale de expertiză în ceea ce privește activitatea în sine de evaluare a membrilor Comisiei Centrale, a fost angajat la A.N.R.P., în calitate de evaluator, inculpatul V.G., acesta fiind un fel de supervisor. Astfel, după angajarea acestuia, rapoartele de

evaluare erau supuse verificării de către acest consilier însărcinat cu verificarea conformității Standardelor Internaționale de Evaluare și numai cele care corespundeau acestor standarde erau supuse atenției Comisiei Centrale pentru emiterea titlului de despăgubire. În caz contrar, acestea erau restituite direct de către consilier evaluatorului independent, iar dacă acesta nu se conforma, se formula propunere către Comisia Centrală de trimitere a dosarului spre reevaluare către un alt evaluator.[...] Având în vedere cele menționate anterior, Înalta Curte constată, că *«analizarea și stabilirea cuantumului final al despăgubirilor»* la care membrii comisiei erau obligați conform art. 13 din lege, nu presupunea un examen de specialitate a raportului de evaluare, din perspectivă tehnică, întrucât, membrii Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor nu aveau pregătirea necesară pentru o astfel de analiză. Astfel, Înalta Curte constată că nu se poate reține încălcarea atribuțiilor de serviciu de către inculpații [...] și Canangiu Cătălin Constantin, având în vedere faptul că activitatea de analiză și stabilire a cuantumului final al despăgubirilor nu presupunea o verificare din perspectivă tehnică a rapoartelor de evaluare.”

18. În aceste condiții, Curtea reține că, potrivit dispozițiilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, *„Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești [...] privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei [...]”*. Curtea a statuat, în jurisprudența sa, că *„legătura cu soluționarea cauzei”* presupune atât aplicabilitatea dispozițiilor de lege criticate în cauza dedusă judecătii, cât și pertinența excepției de neconstituționalitate în desfășurarea procesului, condiții ce trebuie întrunite cumulativ pentru a fi satisfăcute exigențele impuse de prevederile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992. Prin urmare, condiția incidenței textului de lege criticat în soluționarea cauzei aflate pe rolul instanței judecătorești nu trebuie analizată *in abstracto*, ci trebuie verificată, în primul rând, prin prisma efectelor unei eventuale constatări a neconstituționalității dispozițiilor de lege criticate (Decizia nr. 438 din 8 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 600 din 12 august 2014, paragraful 15, Decizia nr. 465 din 23 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 788 din 29 octombrie 2014, paragraful 20, Decizia nr. 230 din 16 aprilie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 554 din 5 iulie 2019, paragraful 20, Decizia nr. 28 din 19 ianuarie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 299 din 25 martie 2021).

19. Or, întrucât, pe de o parte, ipoteza normativă reglementată prin textul de lege criticat nu privește activitatea autorului excepției, în calitatea avută la data săvârșirii infracțiunii de abuz în serviciu, de membru al Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, ci entitățile cărora experții evaluatori le pot solicita informații, iar, pe de altă parte, inculpatul, autor al excepției, a fost achitat prin hotărâre judecătorească definitivă, în temeiul dispozițiilor art. 396 alin. (1) și (5) raportat la art. 16 alin. (1) lit. b) teza întâi din Codul de procedură penală, întrucât faptele nu sunt prevăzute de legea penală ca infracțiuni, Curtea constată că dispozițiile art. 16 alin. (6⁴) din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente nu au legătură cu soluționarea cauzei, sub aspectul pertinentei excepției de neconstituționalitate în desfășurarea procesului, din perspectiva efectelor unei eventuale constatări a neconstituționalității dispozițiilor de lege criticate.

20. Așa încât, ținând cont de prevederile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, Curtea urmează să respingă, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate examinată.

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (6⁴) din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, excepție ridicată de Cătălin Constantin Canangiu în Dosarul nr. 1.222/1/2018 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 2 noiembrie 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 510

din 3 noiembrie 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (2) lit. b) și c) din Legea cetățeniei române nr. 21/1991, astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2015 pentru modificarea și completarea Legii cetățeniei române nr. 21/1991, precum și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 37/2015, în ansamblul său

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scântei	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 pct. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2015 și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 37/2015 în ansamblul său, excepție ridicată de Bruzha Dmytro în Dosarul nr. 11.130/3/2021 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal. Cauza formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.620D/2021.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că normele criticate nu încalcă prevederile constituționale invocate. Guvernul a motivat pe larg

urgența adoptării actului normativ și, de asemenea, legea este clară în privința termenelor pe care le reglementează.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 12 noiembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 11.130/3/2021, **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor „art. 1 pct. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2015 și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 37/2015 în ansamblul său”**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de reclamantul Bruzha Dmytro într-o cauză având ca obiect anularea unui act administrativ, respectiv ordin emis de Președintele Autorității Naționale pentru Cetățenie.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că sintagma „*fixarea primului termen*” cuprinsă în art. 16 alin. (2) lit. c) din Legea cetățeniei române nr. 21/1991, astfel cum a fost modificat, este neconstituțională. Se arată că „legea era mult mai clară până la această modificare. Această prevedere este interpretabilă, înțelegându-se că important este ca primul termen să fie stabilit în 5 luni de zile, iar după 5 luni pot exista multe alte termene, iar cererea nu se mai soluționează într-un termen rezonabil. În practică, Comisia pentru cetățenie stabilește fictiv primul termen în 5 luni de zile, iar pe urmă nu mai soluționează cererea într-un termen

rezonabil de 5 luni de zile, contrar chiar și dispozițiilor art. 16 alin. (2) lit. a) din lege”. Autorul consideră că, prin conținutul său normativ, această prevedere nu întrunește exigențele de claritate, precizie și previzibilitate și este incompatibilă cu principiul fundamental privind respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor într-un stat de drept prevăzute de art. 1 alin. (3) și (5), precum și de art. 20 alin. (2) din Constituție — prin raportare la art. 10 din Convenția europeană asupra cetățeniei, adoptată la Strasbourg la 6 noiembrie 1997, ratificată de România prin Legea nr. 396/2002.

6. De asemenea, autorul apreciază că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2015 pentru modificarea și completarea Legii cetățeniei române nr. 21/1991 este neconstituțională în ansamblul său „pentru că reglementarea nu impunea o urgență”. Autorul arată că Guvernul a explicat nevoia de a emite o ordonanță de urgență în preambulul acesteia, fără a motiva existența unei situații extraordinare care să justifice utilizarea acestui instrument de legiferare.

7. Se mai susține că, prin adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 37/2015, s-a încălcat principiul accesibilității și neretroactivității legii. Astfel, potrivit art. 78 din Constituție, legea intră în vigoare la 3 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României sau la o dată ulterioară prevăzută în textul ei, motiv pentru care autorul consideră că și ordonanța de urgență trebuie să intre în vigoare la cel puțin 3 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României (similar legii). Autorul apreciază că, deși art. 115 alin. (5) din Constituție prevede că ordonanța de urgență intră în vigoare numai după publicarea ei în Monitorul Oficial al României, textul constituțional nu stabilește faptul că aceasta intră în vigoare la data publicării sale. Intrând în vigoare la data publicării sale, rezultă că în aceeași zi au produs efecte juridice atât legea veche, cât și ordonanța de urgență; or, art. 15 alin. (2) din Constituția României prevede că legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile.

8. Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal consideră că textele criticate sunt conforme cu prevederile constituționale invocate.

9. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Guvernul** consideră, în principal, că textele de lege criticate nu au incidență în soluționarea cauzei aflate pe rolul instanței judecătorești, neexistând un interes procesual al invocării excepției de neconstituționalitate, motiv pentru care apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

11. Astfel, prin cererea de chemare în judecată adresată instanței, autorul excepției a solicitat anularea Ordinului președintelui Autorității Naționale pentru Cetățenie prin care i s-a respins cererea de redobândire a cetățeniei române și obligarea Autorității Naționale pentru Cetățenie la reexaminarea cererii de redobândire a cetățeniei române; din cuprinsul cererii de chemare în judecată rezultă că autorul excepției nu s-a conformat cererii Comisiei pentru cetățenie prin care i s-a solicitat completarea dosarului depus. Or, din analiza prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 37/2015 rezultă că, exceptând textele cuprinse la art. 1 pct. 3 și 8 [în ceea ce privește modificarea art. 16 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 21/1991] din ordonanța de urgență, acestea nu revesc reglementarea unor condiții de fond/procedurale pentru redobândirea cetățeniei române/soluționarea acestor cereri, ci cu totul alte aspecte, aceste prevederi nefiind incidente în soluționarea cauzei aflate pe rolul instanței judecătorești. Nici prevederile cuprinse la art. 1 pct. 3 și 8 [în ceea ce privește modificarea art. 16 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 21/1991] nu au însă legătură cu soluționarea

cauzei, raportat la aspectele supuse reglementării prin aceste dispoziții legale.

12. Guvernul mai arată că rațiunea prevederilor art. 1 pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2015 a vizat clarificarea situației persoanelor născute anterior înfăptuirii Marii Uniri din anul 1918, pe teritorii care au devenit parte a Regatului României, persoane care nu dobândiseră cetățenia română nici prin naștere și nici prin adopție; în acest fel, s-a clarificat situația juridică a descendenților până la gradul III ai acestor persoane, fără a se modifica soluția de principiu instituită prin Legea nr. 21/1991. De asemenea, cu referire la dispozițiile art. 1 pct. 8 [în ceea ce privește modificarea art. 16 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 21/1991], rațiunea modificării a vizat împrejurarea că „în practica Comisiei s-a constatat că perioada de «cel mult două luni de la primirea solicitării secretariatului tehnic al Comisiei de către petent», în care solicitanții trebuie să răspundă solicitării Comisiei pentru cetățenie având ca obiect completarea dosarului, în cazul în care se constată lipsa unor documente necesare soluționării cererii, sub sancțiunea respingerii cererii ca nesustținută, este prea scurtă, termenul fiind propus a fi extins la cel mult 4 luni de la primirea aceleiași solicitări de către petent” (modificarea fiind în interesul solicitanților de cetățenie).

13. În subsidiar, Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că din redactarea prevederilor art. 16 alin. (2) lit. c) din lege rezultă că termenul de 5 luni privește verificarea îndeplinirii condițiilor necesare acordării sau redobândirii cetățeniei române potrivit art. 11 din lege, iar nu emiterea unei soluții definitive în sensul aprobării sau respingerii acesteia. Cele două momente pot coincide, însă nu este exclus ca la acest prim termen Comisia pentru cetățenie să nu poată propune o soluție în dosar, din motive obiective — spre exemplu, nu au fost primite unele dintre relațiile solicitate instituțiilor abilitate ale statului, dosarul petentului nu este complet și îi sunt solicitate acestuia acte în completare etc. Așadar, se poate constata că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2015 a adus o necesară lămurire a naturii acestui termen, pentru eliminarea unei stări de incertitudine juridică, precizându-se că parcurgerea procedurii administrative nu exclude stabilirea unor termene ulterioare.

14. În concluzie, termenul de 5 luni prevăzut la art. 16 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 21/1991 este valorizat prin realizarea demersurilor necesare soluționării cererii, potrivit legii, dispuse de Comisia pentru cetățenie, dar durata parcursului procedurii administrative, cu toate diligențele autorității competente, poate fi influențată de împrejurări obiective. În plus, este incident termenul „rezonabil”, astfel cum este reglementat de art. 10 din Convenția europeană asupra cetățeniei, adoptată la Strasbourg la 6 noiembrie 1997, ratificată de România prin Legea nr. 396/2002, astfel că, în cazul unei tergiversări nejustificate a soluționării cererii, solicitantul se poate adresa instanței judecătorești competente. În concluzie, nu se poate reține că soluțiile normative instituite ar fi ambigue, dispozițiile respective fiind suficient de precis și de clar formulate pentru a putea fi aplicate și, totodată, previzibile în ceea ce privește efectele produse.

15. Referitor la criticile de neconstituționalitate extrinsecă formulate, se invocă, mai întâi, jurisprudența Curții Constituționale în materie. Față de aceasta, se arată că, din analiza preambulului ordonanței de urgență, precum și a instrumentului de prezentare și motivare, se poate constata că Guvernul a motivat pe larg existența situației extraordinare și a urgenței reglementării prin invocarea a trei elemente de prim ordin, care trebuie analizate în relație cu importanța raporturilor juridice guvernate de Legea nr. 21/1991 și a căror incidență este detaliată prin justificarea soluțiilor legislative propuse spre reglementare: necesitatea eliminării apariției unor interpretări eronate ale dispozițiilor legale; crearea unui cadru legislativ clar, previzibil și unitar; legiferarea unor soluții care să acopere

întreaga problematică a relațiilor sociale ce reprezintă obiectul de reglementare al legii (a se vedea nota de fundamentare — secțiunea „Schimbări preconizate”, primul paragraf).

16. Atât în preambulul ordonanței de urgență, cât și în nota de fundamentare au fost prezentate împrejurări obiective care conduc la concluzia că exista un grad mare de abatere de la obișnuit, fiind necesară adoptarea unor norme care, cu efect imediat, să înlăture o serie de consecințe negative asupra procesului de acordare a cetățeniei române și, totodată, să asigure un cadru normativ clar și previzibil, atât pentru destinatarii normelor, cât și pentru autoritățile publice cu atribuții în materie de cetățenie.

17. În ceea ce privește critica referitoare la faptul că prin adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 37/2015 s-a încălcat principiul accesibilității și neretroactivității legii, se arată că dispozițiile art. 115 alin. (5) teza întâi din Constituție dispun extrem de clar cu privire la intrarea în vigoare a ordonanțelor de urgență ale Guvernului: „Ordonanța de urgență intră în vigoare numai după depunerea sa spre dezbateră în procedură de urgență la Camera competentă să fie sesizată și după publicarea ei în Monitorul Oficial al României.” Depunerea ordonanței de urgență la Camera competentă să fie sesizată și publicarea în Monitorul Oficial al României sunt două condiții cumulative necesare intrării în vigoare a acesteia, astfel cum a statuat instanța română de contencios constituțional în jurisprudența sa.

18. În concluzie, pentru motivele arătate, Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, iar în subsidiar neîntemeiată.

19. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul judecătorului-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

20. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

21. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, art. 1 pct. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2015 pentru modificarea și completarea Legii cetățeniei române nr. 21/1991, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 697 din 15 septembrie 2015, precum și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2015, în ansamblul său. Din examinarea considerentelor încheierii de sesizare, precum și a concluziilor scrise depuse la dosarul instanței de către autorul excepției de neconstituționalitate, rezultă însă că obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 16 alin. (2) lit. b) și c) din Legea cetățeniei române nr. 21/1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 576 din 13 august 2010, astfel cum au fost modificate prin art. 1 pct. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2015 pentru modificarea și completarea Legii cetățeniei române nr. 21/1991 (expres circumstanțiat de autor în criticile sale), precum și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2015 în ansamblul său.

22. Dispozițiile art. 16 alin. (2) lit. b) și c) din Legea cetățeniei române nr. 21/1991, astfel cum au fost modificate prin art. 1 pct. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2015, au următorul cuprins:

„(2) **Președintele Comisiei pentru cetățenie, prin rezoluție, dispune:**

(...) b) **completarea dosarului, în termen de cel mult 4 luni de la primirea solicitării secretariatului tehnic al Comisiei de către**

petent, în cazul în care se constată lipsa unor documente necesare soluționării cererii, sub sancțiunea respingerii cererii ca nesusținută;

c) **fixarea primului termen, la care Comisia va verifica îndeplinirea condițiilor necesare acordării sau redobândirii cetățeniei române potrivit art. 11, la cel mult 5 luni de la data înregistrării cererii.”**

23. În susținerea neconstituționalității normelor criticate se invocă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3) și (5) referitoare la principiile statului de drept și legalității, ale art. 20 alin. (2) referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, prin raportare la art. 10 din Convenția europeană asupra cetățeniei, adoptată la Strasbourg la 6 noiembrie 1997, ratificată de România prin Legea nr. 396/2002, ale art. 78 — *Intrarea în vigoare a legii* și ale art. 115 alin. (4) și (5) referitoare la regimul ordonanțelor de urgență ale Guvernului.

24. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că în cauză au fost formulate critici de neconstituționalitate intrinsecă și extrinsecă, după cum urmează:

1. Criticile privind pretinsa neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (2) lit. b) și c) din Legea cetățeniei române nr. 21/1991, astfel cum a fost modificate prin art. 1 pct. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2015

25. Cât privește art. 16 alin. (2) lit. b) din Legea cetățeniei române nr. 21/1991, care stabilește termenul pentru completarea dosarului — „în termen de cel mult 4 luni de la primirea solicitării secretariatului tehnic al Comisiei de către petent, în cazul în care se constată lipsa unor documente necesare soluționării cererii, sub sancțiunea respingerii cererii ca nesusținută” —, Curtea constată că acesta este indicat doar formal ca obiect al excepției de neconstituționalitate, fără a se motiva în vreun fel neconstituționalitatea sa. Or, potrivit art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, sesizările adresate Curții Constituționale trebuie motivate și, prin urmare, Curtea nu se poate substitui autorului excepției în ceea ce privește formularea unor motive de neconstituționalitate. Acest fapt ar avea semnificația exercitării unui control de constituționalitate din oficiu, ceea ce este inadmisibil în raport cu dispozițiile art. 146 din Constituție. În același sens a statuat Curtea într-o jurisprudență constantă, în care a reținut că „simpla enumerare a unor dispoziții constituționale sau convenționale nu poate fi considerată o veritabilă critică de neconstituționalitate. Dacă ar proceda la examinarea excepției de neconstituționalitate motivate într-o asemenea manieră eliptică, instanța de control constituțional s-ar substitui autorului acesteia în formularea unor critici de neconstituționalitate, ceea ce ar echivala cu un control efectuat din oficiu, inadmisibil însă, în condițiile în care art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 precizează că «sesizarea Curții Constituționale se dispune de către instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, printr-o încheiere care va cuprinde punctele de vedere ale părților, opinia instanței asupra excepției, și va fi însoțită de dovezile depuse de părți»”. (Decizia nr. 180 din 31 martie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 687 din 11 iulie 2022, paragraful 15, cu trimitere la Decizia nr. 785 din 16 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 646 din 9 septembrie 2011).

26. În privința art. 16 alin. (2) lit. c) din Legea cetățeniei române nr. 21/1991, astfel cum au fost modificate, mai precis a sintagmei „*fixarea primului termen*”, se invocă, în susținerea criticilor, o pretinsă „practică” a Comisiei pentru cetățenie de a stabili „fictiv” primul termen „în 5 luni de zile, iar pe urmă nu mai soluționează cererea într-un termen rezonabil de 5 luni de zile”.

27. Astfel de critici pun însă în discuție aspecte de interpretare și aplicare a dispozițiilor legale, excedând competenței Curții Constituționale. Modalitatea concretă în care

Comisia pentru cetățenie a interpretat dispozițiile criticate nu intră în competența de soluționare a Curții Constituționale, ci a instanțelor de judecată, în cadrul căilor de atac prevăzute de lege. Într-o jurisprudență constantă, Curtea a statuat că nu este competentă să se pronunțe cu privire la aspectele ce țin de aplicarea legii, aceste aspecte intrând în competența instanței judecătorești investite cu soluționarea litigiului, respectiv a celor ierarhic superioare în cadrul căilor de atac prevăzute de lege (Decizia nr. 1.402 din 2 noiembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 823 din 9 decembrie 2010, Decizia nr. 357 din 22 martie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 406 din 9 iunie 2011, Decizia nr. 785 din 17 noiembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 79 din 3 februarie 2016, paragraful 17, Decizia nr. 145 din 17 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 437 din 10 iunie 2016, paragraful 19, Decizia nr. 698 din 29 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 163 din 6 martie 2017, paragraful 23, Decizia nr. 149 din 14 martie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 586 din 21 iulie 2017, paragraful 14, Decizia nr. 332 din 11 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 667 din 16 august 2017, paragraful 14, și Decizia nr. 372 din 28 mai 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 822 din 9 octombrie 2019).

28. Se mai observă și faptul, evidențiat de Guvern în punctul său de vedere exprimat cu privire la prezenta excepție, că textul de lege criticat nu are legătură cu obiectul cauzei aflate pe rolul instanței de judecată. Astfel cum rezultă din actele depuse la dosar, respingerea cererii de redobândire a cetățeniei s-a făcut în temeiul art. 16 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 21/1991, „respectiv petentul nu s-a supus obligației de completare a dosarului, așa cum i s-a solicitat de către Secretariatul tehnic al Comisiei pentru Cetățenie” (Ordinul președintelui Autorității Naționale pentru Cetățenie nr. 684/P din 18 martie 2021), nefiind ridicată vreo problemă legată de interpretarea sintagmei criticate cuprinse în art. 16 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 21/1991.

33. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (2) lit. b) și c) din Legea cetățeniei române nr. 21/1991, astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2015 pentru modificarea și completarea Legii cetățeniei române nr. 21/1991, precum și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 37/2015, în ansamblul său, excepție ridicată de Bruzha Dmytro în Dosarul nr. 11.130/3/2021 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 3 noiembrie 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind aprobarea scoaterii definitive din fondul forestier național, fără compensare, de către Societatea Complexul Energetic Oltenia — S.A. a terenului în suprafață de 106,3515 ha, în vederea realizării lucrării miniere de interes național și de utilitate publică „Deschiderea și punerea în exploatare a Carierei Timișeni—Pinoasa, județul Gorj, la o capacitate de 8.000.000 tone/an lignit”

Având în vedere prevederile art. 36 alin. (1) și (6), art. 38, 41 și 44 din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 1, art. 2 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 2 alin. (2) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 53/2011, cu completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 36 alin. (7) din Legea nr. 46/2008, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă scoaterea definitivă din fondul forestier național, fără compensare, de către Societatea Complexul Energetic Oltenia — S.A. a terenului forestier în suprafață de 106,3515 ha, în vederea realizării lucrării miniere de interes național și de utilitate publică „Deschiderea și punerea în exploatare a Carierei Timișeni—Pinoasa, județul Gorj, la o capacitate de 8.000.000 tone/an lignit”.

(2) Terenul prevăzut la alin. (1) face parte din fondul forestier național și este compus din:

a) terenul forestier în suprafață de 37,0732 ha, proprietate publică a statului, aflat în administrarea Ministerului Energiei, dobândit în condițiile Legii nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, cu modificările și completările ulterioare, pentru care serviciile silvice sunt asigurate de către Direcția Silvică Gorj, din cadrul Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva, prin Ocolul Silvic Târgu Jiu;

b) terenul forestier în suprafață de 46,1178 ha, proprietate publică a statului, aflat în administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva, prin Direcția Silvică Gorj, Ocolul Silvic Târgu Jiu;

c) terenul forestier în suprafață de 23,1605 ha, proprietate privată a Societății Complexul Energetic Oltenia — S.A., dobândit prin cumpărare, pentru care serviciile silvice sunt asigurate de către Direcția Silvică Gorj, din cadrul Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva, prin Ocolul Silvic Târgu Jiu.

(3) Terenul prevăzut la alin. (2) lit. a) este amplasat în U.P. I Strâmba, în u.a. 33% = 1,1396 ha, u.a. 50 A% = 1,6649 ha, u.a. 50 B% = 0,1891 ha, u.a. 50 C% = 0,8763 ha, u.a. 51 A% = 0,5793 ha, u.a. 51 B% = 0,0044 ha, u.a. 51 C% = 0,0661 ha, u.a. 32 A% = 1,5716 ha, u.a. 32 B% = 0,3041 ha, u.a. 34% = 0,6345 ha, u.a. 38 B = 0,0180 ha, u.a. 39 A = 0,3778 ha, u.a. 39 B = 0,3831 ha, u.a. 40 A% = 0,6306 ha, u.a. 40 B% = 0,1217 ha, u.a. 40 C% = 0,4147 ha, u.a. 40 D% = 1,0127 ha, u.a. 40 E% = 1,8035 ha, u.a. 41 A% = 2,9644 ha, u.a. 41 D% = 0,7297 ha, u.a. 41 E% = 0,7451 ha, u.a. 42% = 1,8363 ha, u.a. 47 D% = 1,9037 ha, u.a. 47 E% = 0,1780 ha, u.a. 47 F% = 1,6121 ha, u.a. 48 B% = 0,3276 ha, u.a. 48 C% = 0,0418 ha, u.a. 48 D% = 0,7246 ha, u.a. 49% = 10,3218 ha, u.a. 52 A% = 0,2454 ha, u.a. 282 A% = 0,3354 ha, u.a. 282 B% = 0,5802 ha, u.a. 284% = 0,5249 ha, u.a. 285 A% = 0,2341 ha, u.a. 285 B% = 0,0675 ha, u.a. 325% = 1,9086 ha.

(4) Terenul prevăzut la alin. (2) lit. b) este amplasat în U.P. I Strâmba, în u.a. 31 = 0,2000 ha, u.a. 32 A = 7,3486 ha, u.a. 32 B = 0,7484 ha, u.a. 32 C = 0,7900 ha, u.a. 34 = 1,0764 ha, u.a. 38 B% = 0,0886 ha, u.a. 39 A% = 0,1296 ha, u.a. 39 B% =

0,7461 ha, u.a. 39 V% = 0,1330 ha, u.a. 40 A% = 0,3962 ha, u.a. 40 B% = 0,3506 ha, u.a. 40 C = 0,2244 ha, u.a. 40 D = 0,4492 ha, u.a. 40 E = 0,3871 ha, u.a. 41 A = 1,8814 ha, u.a. 41 B = 0,3743 ha, u.a. 41 C = 0,2878 ha, u.a. 41 D = 2,4252 ha, u.a. 41 E = 0,1630 ha, u.a. 42 = 0,4120 ha, u.a. 47 A = 0,4300 ha, u.a. 47 B = 0,9100 ha, u.a. 47 C = 0,0900 ha, u.a. 47 D = 2,0201 ha, u.a. 47 E = 0,8860 ha, u.a. 47 F = 3,5477 ha, u.a. 48 A% = 0,6426 ha, u.a. 48 B = 1,5146 ha, u.a. 48 C = 0,3537 ha, u.a. 48 D = 1,5353 ha, u.a. 282 A = 1,9409 ha, u.a. 282 B = 5,2415 ha, u.a. 284 = 5,1921 ha, u.a. 285 A% = 0,6819 ha, u.a. 285 B = 1,8325 ha, u.a. 324% = 0,4564 ha, u.a. 325% = 0,2306 ha.

(5) Terenul prevăzut la alin. (2) lit. c) este amplasat în U.P. I Strâmba, în u.a. 34 = 0,7891 ha, u.a. 40 A% = 0,7185 ha, u.a. 40 B% = 0,2119 ha, u.a. 40 C% = 0,5161 ha, u.a. 40 D% = 1,7416 ha, u.a. 40 E% = 0,9573 ha, u.a. 41 A% = 2,5324 ha, u.a. 41 B = 0,7362 ha, u.a. 41 C = 1,0463 ha, u.a. 41 D% = 4,0413 ha, u.a. 41 E% = 0,7264 ha, u.a. 42 = 0,5804 ha, u.a. 47 C = 0,2616 ha, u.a. 47 D% = 3,1425 ha, u.a. 47 E% = 0,4830 ha, u.a. 47 F = 1,8965 ha, u.a. 48 B% = 0,4808 ha, u.a. 48 C% = 0,3135 ha, u.a. 48 D% = 0,8134 ha, u.a. 52 A% = 0,1847 ha, u.a. 325% = 0,9870 ha.

(6) Scoaterea definitivă din fondul forestier național a terenului prevăzut la alin. (1) se face cu defrișarea vegetației forestiere pe suprafața de 106,2005 ha, conform Acordului de mediu nr. 3 din 27.01.2016, emis de Agenția pentru Protecția Mediului Gorj, și anexei nr. 1 din data de 7.12.2021 la Acordul de mediu nr. 3 din 27.01.2016, după cum urmează: în U.P. I Strâmba, în u.a. 31 = 0,2000 ha, u.a. 32 A = 8,9202 ha, u.a. 32 B = 1,0525 ha, u.a. 32 C = 0,7900 ha, u.a. 33% = 1,1396 ha, u.a. 34 = 2,5000 ha, u.a. 38 B% = 0,0886 ha, u.a. 39 A% = 0,5074 ha, u.a. 39 B% = 1,1292 ha, u.a. 40 A% = 1,7453 ha, u.a. 40 B% = 0,6842 ha, u.a. 40 C = 1,1552 ha, u.a. 40 D = 3,2035 ha, u.a. 40 E = 3,1479 ha, u.a. 41 A = 7,3782 ha, u.a. 41 B = 1,1105 ha, u.a. 41 C = 1,3341 ha, u.a. 41 D = 7,1962 ha, u.a. 41 E = 1,6345 ha, u.a. 42 = 2,8287 ha, u.a. 47 A = 0,4300 ha, u.a. 47 B = 0,9100 ha, u.a. 47 C = 0,3516 ha, u.a. 47 D = 7,0663 ha, u.a. 47 E = 1,5470 ha, u.a. 47 F = 7,0563 ha, u.a. 48 A% = 0,6426 ha, u.a. 48 B = 2,3230 ha, u.a. 48 C = 0,7090 ha, u.a. 48 D = 3,0733 ha, u.a. 49% = 10,3218 ha, u.a. 50 A% = 1,6649 ha, u.a. 50 B% = 0,1891 ha, u.a. 50 C% = 0,8763 ha, u.a. 51 A% = 0,5793 ha, u.a. 51 B% = 0,0044 ha, u.a. 51 C% = 0,0661 ha, u.a. 52 A% = 0,4301 ha, u.a. 282 A = 2,2763 ha, u.a. 282 B = 5,8217 ha, u.a. 284% = 5,7170 ha, u.a. 285 A% = 0,9160 ha, u.a. 285 B = 1,9000 ha, u.a. 324% = 0,4564 ha și u.a. 325% = 3,1262 ha.

(7) Beneficiarul scoaterii definitive din fondul forestier național a terenului prevăzut la alin. (2) lit. a) și b) este statul român.

(8) Beneficiarul scoaterii definitive din fondul forestier național a terenului prevăzut la alin. (2) lit. c) este Societatea Complexul Energetic Oltenia — S.A.

Art. 2. — Masa lemnoasă de pe terenul prevăzut la art. 1 alin. (1) se va precompta și se va exploata conform prevederilor legale în vigoare.

Art. 3. — (1) Scoaterea definitivă a terenului prevăzut la art. 1 alin. (2) lit. a) și b) se face cu exceptarea de la plata taxelor și a celorlalte obligații bănești, potrivit prevederilor art. 14 din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Societatea Complexul Energetic Oltenia — S.A. a achitat în Fondul de ameliorare a fondului funciar cu destinație silvică, aflat în administrare la Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor, taxa pentru scoaterea definitivă a terenului prevăzut la art. 1 alin. (2) lit. c), în valoare de 15.670.559,77 lei, cu ordinul de plată nr. referință 22082415061603 din 24.08.2022.

Art. 4. — Se interzice schimbarea destinației obiectivului „Deschiderea și punerea în exploatare a Carierei Timișeni—Pinoasa, județul Gorj, la o capacitate de 8.000.000 tone/an lignit” mai devreme de 5 ani de la data intrării în vigoare a prezentei

hotărâri, potrivit prevederilor art. 38 alin. (3) din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — (1) Predarea-primirea terenului prevăzut la art. 1 se va face pe bază de proces-verbal, încheiat între Direcția Silvică Gorj, Ocolul Silvic Târgu Jiu și Societatea Complexul Energetic Oltenia — S.A., în prezența reprezentantului Gărzii Forestiere Râmnicu Vâlcea.

(2) Regia Națională a Pădurilor — Romsilva are obligația operării modificărilor intervenite în amenajamentele silvice, ca urmare a scoaterii definitive din fondul forestier național a terenului în suprafață de 46,1178 ha, în baza prezentei hotărâri și a procesului-verbal de predare-primire încheiat între părți, în condițiile legii.

(3) Societatea Complexul Energetic Oltenia — S.A. are obligația de a opera modificările la cartea funciară intervenite ca urmare a schimbării destinației terenului prevăzut la art. 1, în baza prezentei hotărâri și a procesului-verbal încheiat, în condițiile legii, potrivit prevederilor art. 37 alin. (9) din Legea nr. 46/2008, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 6. — Garda Forestieră Râmnicu Vâlcea, Direcția Silvică Gorj, Ocolul Silvic Târgu Jiu și Societatea Complexul Energetic Oltenia — S.A. răspund de aplicarea prevederilor prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
Kelemen Hunor
Ministrul mediului, apelor și pădurilor,
Tánczos Barna
Ministrul energiei,
Virgil-Daniel Popescu
Ministrul finanțelor,
Adrian Căciu

București, 11 ianuarie 2023.
Nr. 13.

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

privind constatarea încetării exercitării, cu caracter temporar, de către doamna Gabriela-Andreea Nica a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Muncii și Solidarității Sociale

Având în vedere Adresa Ministerului Muncii și Solidarității Sociale nr. 57/DRU din 9 ianuarie 2023, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/909/MN din 10 ianuarie 2023, completată prin Adresa Ministerului Muncii și Solidarității Sociale nr. 57/DRU din 11 ianuarie 2023,

în temeiul art. 29, art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. f), art. 509 alin. (3) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Se constată încetarea exercitării, cu caracter temporar, de către doamna Gabriela-Andreea Nica a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Muncii și Solidarității Sociale, la data de 10 ianuarie 2023.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Marian Neacșu

București, 13 ianuarie 2023.
Nr. 11.

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

privind exercitarea, cu caracter temporar, de către domnul Romi Mihăescu a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Institutului Național de Statistică

Având în vedere propunerea Institutului Național de Statistică, formulată prin Adresa nr. 1.022/TA din 4 ianuarie 2023, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/43 din 4 ianuarie 2023, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 949/2023,

în temeiul art. 29, art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. f), art. 509 alin. (3) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data de 26 februarie 2023, domnul Romi Mihăescu, director al Direcției registrul statistic al întreprinderilor, exercită, cu caracter temporar, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Institutului Național de Statistică pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU

NICOLAE-IONEL CIUCĂ Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Marian Neacșu

București, 13 ianuarie 2023.

Nr. 12.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

